

SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 26. novembra 2012

o spremembi Smernice ECB/2011/14 o instrumentih in postopkih denarne politike Eurosistema (ECB/2012/25) (2012/791/EU)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Sprememba Priloge I

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alineje člena 127(2) Pogodbe,

Priloga I k Smernici ECB/2011/14 se spremeni v skladu s Prilogo k tej smernici.

Člen 2

Preverjanje

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alineje člena 3.1, členov 12.1, 14.3 in 18.2 in prvega odstavka člena 20 Statuta,

Nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: NCB), pošljejo Evropski centralni banki (ECB) najkasneje do 19. decembra 2012 podrobnosti glede besedil in sredstev, s katerimi se nameravajo uskladiti s to smernico.

Člen 3

Začetek veljavnosti

(1) Enotna denarna politika zahteva opredelitev instrumentov in postopkov, ki jih uporablja Eurosistem, da bi se ta politika izvajala na enoten način v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

Ta smernica začne veljati dva dneva po sprejetju.

Uporablja se od 3. januarja 2013.

Člen 4

Naslovniki

(2) Potrebni je več posodobitev, med drugim za ureditev postopne uvedbe zahtev za poročanje podatkov o listinjenih vrednostnih papirjih na ravni posameznega posojila, podrobnosti glede definicij kuponov, podatkov za spremljanje zanesljivosti in izračuna denarnih kazni za neizpolnjevanje obveznosti nasprotne stranke.

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 26. novembra 2012

(3) Smernico ECB/2011/14 z dne 20. septembra 2011 o instrumentih in postopkih denarne politike Eurosistema ⁽¹⁾ je zato treba ustrezno spremeniti –

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ UL L 331, 14.12.2011, str. 1.

PRILOGA

Priloga I k Smernici ECB/2011/14 se spremeni:

1. v oddelku 5.1.3 se doda naslednji stavek:

„ECB si pridržuje pravico, da sprejme vse ukrepe, ki so po njeni oceni ustrezni, da se popravi napaka v najavi avkcije, vključno s preklicem ali prekinitvijo avkcije, ki se izvaja.“;

2. v oddelku 5.1.6 se doda naslednji stavek:

„Če je v rezultatu avkcije kateri koli od zgoraj navedenih podatkov napačen, si ECB pridržuje pravico, da sprejme vse ukrepe, ki so po njeni oceni ustrezni, da se ti napačni podatki popravijo.“;

3. oddelek 6.2.1.1 se nadomesti z naslednjim:

„6.2.1.1 Vrsta finančnega premoženja

1. Skupne zahteve za primernost

Biti mora dolžniški instrument, ki ima:

- (a) fiksen, brezpogojen znesek glavnice (*); in
- (b) kupon, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka in sodi v eno od naslednjih vrst:
  - (i) fiksni kuponi, brezkuponski in večstopenjski kuponi, tj. instrumenti z vnaprej določenim razporedom kuponov in vnaprej določenimi vrednostmi kuponov;
  - (ii) variabilni kuponi brez vzvoda, vezani na en sam indeks, ki ustreza obrestni meri na eurskem denarnem trgu, npr. EURIBOR, LIBOR in podobni indeksi, ali višini obrestne zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. indeksi CMS, EISDA, EUSA;
  - (iii) variabilni kuponi z nadproporcionalnim in podproporcionalnim vzvodom, vezani na en sam indeks, ki ustreza obrestni meri na eurskem denarnem trgu, npr. EURIBOR, LIBOR in podobni indeksi, ali višini obrestne zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. indeksi CMS, EISDA, EUSA;
  - (iv) variabilni kuponi brez vzvoda, z nadproporcionalnim in podproporcionalnim vzvodom, vezani na donosnost ene državne obveznice iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj (indeks ali bruto referenčna donosnost);
  - (v) variabilni kuponi brez vzvoda, vezani na indekse inflacije v euroobmočju, katerih izplačilo oziroma natekanje ni vezano na vnaprej določen razpon referenčnega indeksa (ki ne vsebujejo strukture *discrete range*) ali katerih višina ni že vnaprej omejena (ki ne vsebujejo struktur *range accrual* ali *ratchet*) ali ki ne vsebujejo podobnih kompleksnih struktur.

Izključene so predvsem naslednje strukture kuponov: vsi variabilni kuponi, vezani na obrestne mere v tuji valuti, blagovne in delniške indekse in devizne tečaje, kuponi, vezani na razliko med dvema variabilnima obrestnima merama ali indeksoma, in variabilni kuponi, vezani na razmik na obrestne zamenjave ali na drugo kombinacijo indeksov, vse vrste kuponov, katerih višina je že vnaprej omejena (s strukturo *ratchet* in *range accrual*), ter obratno spremenljivi kuponi in kuponi, ki so odvisni od bonitetnih ocen. Poleg tega so izključene kompleksne terminske strukture, kot so instrumenti s kuponi, vezani na indeks, ki zagotavljajo garantirano vsoto kuponov, in opcije, ki z uresničenjem pravic omogočajo spremembo vrste kupona.

Primerni kuponi ne smejo imeti opcij za izdajatelja, tj. ne smejo omogočati sprememb definicije kupona v času do zapadlosti instrumenta, ki so odvisne od odločitve izdajatelja. Poleg tega, če je višina kupona navzgor ali navzdol omejena, morajo biti te meje fiksne in vnaprej določene. Če ima instrument večstopenjski kupon, bo klasifikacija tega instrumenta glede na njegov kupon temeljila na v prihodnost usmerjeni perspektivi.

Finančno premoženje ni primerno v primeru neskladnosti z zgoraj navedenimi merili primernosti, tudi če ta merila veljajo samo za del njegove strukture plačil (na primer za premijo), in tudi če je izrecno zajamčeno nenegativno kuponsko plačilo in poplačilo najmanj v znesku glavnice.

Zahteve iz odstavkov 1(a) in (b) veljajo, dokler ni obveznost dokončno odplačana. Dolžniški instrumenti ne smejo dati pravic do glavnice in/ali obresti, ki so podrejene pravicam imetnikov drugih dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

2. Dodatna merila primernosti, ki veljajo za listinjene vrednostne papirje

Za potrebe pravnega okvira Eurosistema v zvezi z denarno politiko se krite obveznice ne štejejo kot listinjeni vrednostni papirji.

Odstavek 1(a) ne velja za listinjene vrednostne papirje. Eurosistem ocenjuje primernost listinjenih vrednostnih papirjev po dodatnih merilih, ki so določena v tem oddelku.

Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- (a) pridobitev takšnega finančnega premoženja mora urejati pravo države članice EU;
- (b) subjekt s posebnim namenom pri listinjenju ga mora pridobiti od originatorja ali posrednika na način, ki ga Eurosistem šteje za ‚pravo prodajo‘, izvršljivo proti tretjim osebam, ter mora biti zunaj dosega originatorja in njegovih upnikov ali posrednika in njegovih upnikov, tudi v primeru originatorjeve ali posrednikove insolventnosti (**);
- (c) ustvari in izdajatelju ga proda originator s sedežem v EGP in, če je predvideno, posrednik s sedežem v EGP;
- (d) ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih listinjenih vrednostnih papirjev (**). Poleg tega ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, kreditnih zapisov, poslov zamenjav ali drugih izvedenih finančnih instrumentov (***) ali sintetičnih vrednostnih papirjev;
- (e) če gre za bančna posojila, morajo imeti dolžniki in upniki sedež (če so fizične osebe, pa morajo biti rezidenti) v EGP, kjer se mora tudi nahajati zadevno zavarovanje, če pride v poštev. Pravo, ki ureja ta bančna posojila, mora biti pravo države EGP. Če gre za obveznice, morajo njihovi izdajatelji imeti sedež v EGP, izdane morajo biti v državi EGP po pravu države EGP in zadevno zavarovanje se mora nahajati v EGP.

Kakor je določeno v oddelku 6.2.1.7, mora biti izdajatelj listinjenega vrednostnega papirja ustanovljen v EGP.

Za primere, ko imajo originatorji ali, če je predvideno, posredniki sedež v euroobmočju ali v Združenem kraljestvu, je Eurosistem preveril, da v teh pravnih sistemih ni strogih določb o razveljavitvi prodaje premoženja. Če ima originator ali, če je predvideno, posrednik sedež v drugi državi EGP, se lahko listinjeni vrednostni papirji štejejo za primerne samo, če se Eurosistem prepriča, da bi bile njegove pravice ustrezno zavarovane pred določbami o razveljavitvi prodaje premoženja po pravu zadevne države EGP, ki jih Eurosistem šteje za pomembne. V ta namen je treba, preden se listinjeni vrednostni papirji lahko štejejo za primerne, predložiti neodvisno pravno oceno v obliki, sprejemljivi za Eurosistem, ki vsebuje upoštevna pravila o razveljavitvi prodaje premoženja v tej državi. Eurosistem lahko za potrebe odločanja o tem, ali so njegove pravice ustrezno zavarovane pred pravili o razveljavitvi prodaje premoženja, zahteva druge dokumente, vključno s potrdilom o solventnosti v obdobju izpodbojnosti, ki ga zagotovi prevzemnik. Pravila o razveljavitvi prodaje premoženja, ki jih Eurosistem šteje za stroga in zato nesprijemljiva, vključujejo pravila, po katerih lahko upravitelj v postopku zaradi insolventnosti doseže razveljavitev prodaje finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, zgolj zato, ker je bila izvedena znotraj določenega obdobja (obdobja izpodbojnosti) pred razglasitvijo insolventnosti prodajalca (originatorja/posrednika), in primere, ko lahko prevzemnik prepreči takšno razveljavitev samo, če lahko dokaže, da v času prodaje ni vedel za insolventnost prodajalca (originatorja/posrednika).

Finančno premoženje je primerno, če znotraj strukturirane izdaje tranša (ali podtranša) ni podrejena drugim tranšam iste izdaje. Tranša (ali podtranša) šteje kot nepodrejena drugim tranšam (ali podtranšam) iste izdaje, če – v skladu z vrstnim redom poplačila, ki se uporabi po dostavi obvestila o izvršbi, kakor je določen v prospektu – nobena druga tranša (ali podtranša) nima prednosti pred to tranšo ali podtranšo glede prejema plačila (glavnice in obresti), s čimer takšna tranša (ali podtranša) med različnimi tranšami ali podtranšami znotraj strukturirane izdaje zadnja utrpí škodo. Pri strukturiranih izdajah, kjer prospekt predvideva dostavo obvestila o predčasni izpolnitvi in obvestila o izvršbi, je treba zagotoviti nepodrejenost tranše (ali podtranše) pri vrstnem redu poplačila tako v zvezi z obvestilom o predčasni izpolnitvi kot tudi v zvezi z obvestilom o izvršbi.

Da listinjeni vrednostni papirji postanejo ali ostanejo primerni za operacije denarne politike Eurosistema, Eurosistem zahteva, da zadevne stranke pri listinjenem vrednostnem papirju predložijo celovite in standardizirane podatke na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, v skladu z dodatkom 8.

Eurosistem pri ugotavljanju primernosti listinjenih vrednostnih papirjev upošteva podatke, ki so vneseni v obvezna polja ustreznega obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v dodatku 8. Pri oceni primernosti Eurosistem upošteva: (a) vsak primer neporočanja podatkov; in (b) kako pogosto posamezna polja za podatke na ravni posameznega posojila ne vsebujejo smiselnih podatkov.

Listinjen vrednostni papir je primeren, če je zavarovan s finančnim premoženjem, ki ustvarja denarni tok in ga Eurosistem šteje za homogeno, tj. če finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, obsega eno samo vrsto finančnega premoženja, ki pripada stanovanjskim hipotekam, hipotekam na poslovnih nepremičninah, posojilom malim in srednje velikim podjetjem, posojilom za nakup avtomobila, potrošniškimi posojilom ali terjatvam iz naslova leasinga. Listinjeni vrednostni papirji niso primerni za operacije denarne politike Eurosistema, če sklad finančnega premoženja, s katerim so zavarovani, vsebuje heterogeno finančno premoženje, ker jih ni mogoče poročati z enim obrazcem za določeno vrsto finančnega premoženja (****).

Eurosistem si pridržuje pravico, da od posameznih tretjih oseb, npr. izdajatelja, originatorja ali organizatorja, zahteva kakršno koli pojasnilo in/ali pravno potrditev, za katero šteje, da je potrebna za oceno primernosti listinjenih vrednostnih papirjev ali v povezavi z zagotavljanjem podatkov na ravni posameznega posojila. V primeru neizpolnitve takih zahtev se lahko zadevni transakciji z listinjenimi vrednostnimi papirji odvzame primernost ali zavrne dodelitev primernosti.

3. Dodatna merila primernosti, ki veljajo za krite obveznice

Za krite obveznice veljajo od 31. marca 2013 naslednje dodatne zahteve:

Kritni sklad krite obveznice ne sme vsebovati listinjenih vrednostnih papirjev, razen tistih listinjenih vrednostnih papirjev, ki:

- (a) izpolnjujejo zahteve direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES glede listinjenih vrednostnih papirjev v kritih obveznicah;
- (b) jih je ustvaril član iste konsolidirane skupine, katere član je tudi izdajatelj kritih obveznic, ali subjekt, povezan z istim centralnim organom, s katerim je povezan tudi izdajatelj kritih obveznic;
- (c) se uporabljajo kot tehnično orodje, s katerim se hipoteke ali posojila za nakup nepremičnin z jamstvom prenesejo od originatorja v kritni sklad.

Krite obveznice, ki so bile na listi primernih listinjenih vrednostnih papirjev na dan 28. novembra 2012 in niso izpolnjevale zahtev (a) do (c), ostanejo primerne do 28. novembra 2014.

(*) Obveznice, ki vključujejo nakupni bon ali drugo podobno pravico, niso primerne.

(**) Listinjeni vrednostni papirji se štejejo za neprimerne, če je kateri koli del finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so listinjeni vrednostni papirji zavarovani, ustvaril neposredno subjekt s posebnim namenom, ki je listinjene vrednostne papirje izdal.

(***) Ta zahteva ne izključuje listinjenih vrednostnih papirjev, pri katerih sta v strukturo izdaje vključena dva subjekta s posebnim namenom in je v zvezi s tema subjektoma izpolnjena zahteva po „pravi prodaji“, tako da so dolžniški instrumenti, ki jih izda drugi subjekt s posebnim namenom, neposredno ali posredno zavarovani z izvornim skladom finančnega premoženja, in da se vsi denarni tokovi iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, prenesejo s prvega na drugi subjekt s posebnim namenom.

(****) Ta omejitev ne zajema zamenjav, ki se uporabljajo pri transakcijah z listinjenimi vrednostnimi papirji izključno za zavarovanje pred tveganji (hedging).

(*****) Listinjeni vrednostni papirji, ki ne izpolnjujejo zahtev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila zato, ker obsegajo mešane sklade heterogenega finančnega premoženja za zavarovanje terjatev in/ali niso skladni z nobenim od obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, ostanejo primerni do 31. marca 2014.“;

4. v oddelku 6.2.1.7 se črta opomba 58;

5. v oddelku 6.2.2 se črta opomba 60;

6. oddelek 6.2.2.1 se spremeni:

(a) odstavek (b) se nadomesti z naslednjim:

- „(b) Bančno posojilo mora imeti: (i) fiksen, brezpogojen znesek glavnice; in (ii) obrestno mero, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka. Ti značilnosti morata biti ohranjeni do dokončnega odplačila obveznosti. Poleg tega mora biti obrestna mera ena od naslednjih: (i) kot pri brezakuponskih instrumentih; (ii) fiksna; (iii) variabilna obrestna mera, vezana na drugo referenčno obrestno mero. Poleg tega so primerna tudi bančna posojila z obrestno mero, vezano na stopnjo inflacije.“;

(b) odstavek (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) najmanjši znesek: ko nasprotna stranka predloži bančno posojilo v zavarovanje (mobilizacija), mora znesek bančnega posojila dosegati najnižji prag. Vsaka NCB lahko za domača bančna posojila uporablja tak najmanjši znesek, kot ga določi sama. Za čezmejno uporabo posojil velja enotni najnižji prag v višini 500 000 EUR.“;

7. v oddelku 6.2.3 se vstavi naslednji odstavek:

„Nacionalne centralne banke se lahko odločijo, da od nasprotne stranke ne sprejmejo v zavarovanje naslednjega tržnega ali netržnega finančnega premoženja, čeprav je primerno:

- (a) dolžniških instrumentov, ki bodo zapadli v bližnji prihodnosti; in
- (b) dolžniških instrumentov, pri katerih bodo izplačila, npr. kuponsko izplačilo, nastala v bližnji prihodnosti.“;

8. oddelek 6.2.3.2 se nadomesti z naslednjim:

„6.2.3.2 Pravila glede uporabe primernega finančnega premoženja

Tržno finančno premoženje se lahko uporabi za vse operacije denarne politike, ki temeljijo na finančnem premoženju za zavarovanje terjatev, tj. povratne in dokončne transakcije odprtega trga in mejno posojilo. Netržno finančno premoženje se lahko uporabi kot finančno premoženje za zavarovanje terjatev pri povratnih transakcijah odprtega trga in pri mejnem posojilu. Ne uporablja se pri dokončnih transakcijah Eurosistema. Vse tržno in netržno finančno premoženje se lahko uporabi tudi kot finančno premoženje za zavarovanje terjatev pri posojilu čez dan.

Ne glede na to, ali tržno in netržno finančno premoženje izpolnjuje vsa merila primernosti, nasprotna stranka ne sme v zavarovanje predložiti finančnega premoženja, ki ga je izdala ali zanj jamči sama nasprotna stranka ali katera koli druga oseba, ki je z njo v tesni povezavi (*).

„Tesne povezave“ pomenijo katerega koli od naslednjih primerov, ko je nasprotna stranka povezana z izdajateljem/dolžnikom/garantom primernega finančnega premoženja:

- (a) nasprotna stranka ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala izdajatelja/dolžnika/garanta;
- (b) izdajatelj/dolžnik/garant ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala nasprotne stranke;
- (c) tretja oseba ima v lasti več kot 20 % kapitala nasprotne stranke in več kot 20 % kapitala izdajatelja/dolžnika/garanta, in sicer neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij.

Za potrebe izvajanja denarne politike, zlasti za spremljanje izpolnjevanja pravil glede uporabe primernega finančnega premoženja v zvezi s tesnimi povezavami, si Eurosistem interno izmenjuje informacije o kapitalskih deležih, ki jih za te potrebe zagotavljajo nadzorni organi. Za te informacije veljajo enaki standardi zaupnosti, kakor jih uporabljajo nadzorni organi.

Zgornje določbe o tesnih povezavah ne veljajo za: (a) tesne povezave med nasprotno stranko in osebo javnega sektorja iz EGP, ki je upravičena do odmerjanja davkov, ali kadar jamstvo za dolžniški instrument zagotavlja oseba javnega sektorja iz EGP, ki je upravičena do odmerjanja davkov; (b) krite bančne obveznice, ki so izdane v skladu z merili, določenimi v točkah 68 do 70 dela 1 Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES; (c) primere, kjer dolžniške instrumente ščitijo posebna pravna varovala, primerljiva s tistimi pod točko (b), kakor je to v primeru: (i) netržnih hipotekarnih dolžniških instrumentov, ki niso vrednostni papirji; ali (ii) kritih bančnih obveznic, pri katerih so izpolnjena vsa merila, določena v točkah 68 do 70 dela 1 Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES, razen omejitev glede posojil z jamstvom v kritnem skladu.

Poleg tega nasprotna stranka v zavarovanje ne sme predložiti nobenega listinjenega vrednostnega papirja, pri katerem ta nasprotna stranka (ali katera koli tretja oseba, s katero ima tesne povezave) listinjenemu vrednostnemu papirju zagotavlja valutno zaščito s tem, da je sklenila transakcijo valutne zaščite z izdajateljem, ali zagotavlja likvidnostno podporo za 20 % ali več neodplačanega zneska listinjenega vrednostnega papirja.

Vse primerno tržno in netržno finančno premoženje mora biti uporabno v čezmejnih transakcijah v celotnem euroobmočju. Zato morajo imeti vse nasprotne stranke Eurosistema možnost uporabiti primerno finančno premoženje prek povezav s svojimi domačimi SPVP, ko gre za tržno finančno premoženje, ali prek drugih primernih ureditev za prejemanje posojil od NCB države članice, v kateri je nasprotna stranka ustanovljena (glej oddelek 6.6).

Nasprotna stranka, ki predloži listinjen vrednostni papir in je v tesni povezavi z originatorjem finančnega premoženja, s katerim je listinjen vrednostni papir zavarovan, mora obvestiti Eurosistem o vsaki načrtovani spremembi tega listinjenega vrednostnega papirja, ki bi lahko vplivala na njegovo kreditno kvaliteto, npr. o spremembi veljavne obrestne mere za vrednostni papir, spremembi pogodbe o zamenjavi, spremembah v

sestavi posojil za zavarovanje terjatev, ki niso predvidene v prospektu, ali spremembah vrstnega reda poplačila. Eurosistem je treba obvestiti en mesec pred vsako spremembo predloženega listinjenega vrednostnega papirja. Poleg tega mora nasprotna stranka ob predložitvi listinjenega vrednostnega papirja zagotoviti informacije o vseh spremembah, ki so bile izvedene v šestih mesecih pred predložitvijo. V skladu z oddelkom 6.2 Eurosistem ne daje pojasnil pred spremembami.

Tabela 4

Primerno finančno premoženje za operacije denarne politike Eurosistema

Merila primernosti	Tržno finančno premoženje ⁽¹⁾	Netržno finančno premoženje ⁽²⁾	
Vrsta finančnega premoženja	Dolžniški certifikati ECB Drugi tržni dolžniški instrumenti ⁽³⁾	Bančna posojila	Netržni hipotekarni dolžniški instrumenti
Bonitetni standardi	Finančno premoženje mora izpolnjevati visoke bonitetne standarde. Izpolnjevanje visokih bonitetnih standardov se oceni s pomočjo pravil bonitetnega okvira Eurosistema za tržno finančno premoženje ⁽³⁾	Dolžnik/garant mora izpolnjevati visoke bonitetne standarde. Boniteta se oceni s pomočjo pravil bonitetnega okvira Eurosistema za bančna posojila.	Finančno premoženje mora izpolnjevati visoke bonitetne standarde. Visoki bonitetni standardi so ocenjeni s pomočjo pravil bonitetnega okvira Eurosistema za netržne hipotekarne dolžniške instrumente.
Kraj izdaje	EGP ⁽³⁾	Se ne uporablja	Se ne uporablja
Postopki poravnave / upravljanja	Kraj poravnave: euroobmočje Instrumenti morajo biti centralno registrirani v nematerializirani obliki pri NCB ali SPVP, ki izpolnjuje minimalne standarde ECB	Postopki Eurosistema	Postopki Eurosistema
Vrsta izdajatelja / dolžnika / garanta	NCB Javni sektor Zasebni sektor Mednarodne in nadnacionalne institucije	Javni sektor Nefinančne družbe Mednarodne in nadnacionalne institucije	Kreditne institucije
Kraj ustanovitve izdajatelja, dolžnika in garanta	Izdajatelj ⁽³⁾ : EGP ali države skupine G10 zunaj EGP Dolžnik: EGP Garant ⁽³⁾ : EGP	Euroobmočje	Euroobmočje
Sprejemljivi trgi	Regulirani trgi Neregulirani trgi, ki jih sprejema ECB	Se ne uporablja	Se ne uporablja
Valuta	Euro	Euro	Euro
Najmanjši znesek	Se ne uporablja	Najmanjši dovoljeni znesek v času predložitve bančnega posojila — domača uporaba: po izbiri NCB, — čezmejna uporaba: enoten najmanjši dovoljeni znesek 500 000 EUR.	Se ne uporablja

Merila primernosti	Tržno finančno premoženje ⁽¹⁾	Netržno finančno premoženje ⁽²⁾	
Pravo	Pri listinjenih vrednostnih papirjih mora pridobitev finančnega premoženja za zavarovanje terjatev urejati pravo države članice EU. Pravo, ki ureja bančna posojila, s katerimi so terjatve zavarovane, mora biti pravo države EGP	Pravo, ki ureja posojilno pogodbo in mobilizacijo: pravo države članice Skupno število različnih pravnih sistemov, ki se uporabljajo za (a) nasprotno stranko; (b) upnika; (c) dolžnika; (d) garanta (če je predvideno); (e) posojilno pogodbo; in (f) pogodbo o mobilizaciji ne sme biti večje od dva	Se ne uporablja
Čezmejna uporaba	Da	Da	Da

⁽¹⁾ Podrobnosti so opisane v oddelku 6.2.1.

⁽²⁾ Podrobnosti so opisane v oddelku 6.2.2.

⁽³⁾ Bonitetni standard za tržne dolžniške instrumente brez bonitetne ocene, ki jih izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe, se določi na podlagi bonitetnega vira, ki ga izbere posamezna nasprotna stranka v skladu s pravili bonitetnega okvira Eurosistema, ki veljajo za bančna posojila, kakor je opisano v oddelku 6.3.3. V primeru teh tržnih dolžniških instrumentov sta bili spremenjeni naslednji merili primernosti za tržno finančno premoženje: kraj ustanovitve izdajatelja/garanta: euroobmočje; kraj izdaje: euroobmočje.

(*) Če nasprotna stranka uporablja finančno premoženje, ki ga zaradi tesne povezave z izdajateljem/dolžnikom/garantom ali zato, ker je to ista oseba, ne sme ali ne sme več uporabljati za zavarovanje neodplačanega posojila, je dolžna o tem nemudoma obvestiti zadevno nacionalno centralno banko. To finančno premoženje se vrednoti po vrednosti nič ob naslednjem datumu vrednotenja in lahko se sproži poziv h kritju (glej tudi dodatek 6). Poleg tega mora nasprotna stranka to finančno premoženje čim prej umakniti.“;

9. v oddelku 6.3.2 se črta opomba 72;

10. v oddelku 6.3.4.1 se doda naslednji odstavek:

„Zunanja bonitetna institucija, ki sodeluje v bonitetnem okviru Eurosistema, je predmet postopka Eurosistema za spremljanje zanesljivosti (glej oddelek 6.3.5). Skupaj s podatki za spremljanje zanesljivosti je treba predložiti tudi podpisano potrdilo izvršnega direktorja zunanje bonitetne institucije ali pooblaščenega podpisnika, ki je odgovoren za funkcijo revizije ali skladnosti v zunanji bonitetni instituciji, s katerim potrjuje točnost in veljavnost informacij za spremljanje zanesljivosti.“;

11. v oddelku 6.3.4.4 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Ponudnik bonitetnih orodij, ki sodeluje v bonitetnem okviru Eurosistema, mora s sporazumom sprejeti, da bo predmet postopka Eurosistema za spremljanje zanesljivosti (*) (glej oddelek 6.3.5). Ponudnik bonitetnih orodij mora vzpostaviti in vzdrževati potrebno infrastrukturo za spremljanje statičnega nabora. Izgradnja in ocena statičnega nabora morata biti v skladu s splošnimi zahtevami spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema. Ponudnik bonitetnih orodij mora obvestiti Eurosistem o rezultatih ocene zanesljivosti, takoj ko jo je opravil. Skupaj s podatki za spremljanje zanesljivosti je treba predložiti tudi podpisano potrdilo izvršnega direktorja ali pooblaščenega podpisnika, ki je odgovoren za funkcijo revizije ali skladnosti pri ponudniku bonitetnih orodij, s katerim potrjuje točnost in veljavnost podatkov za spremljanje zanesljivosti. Ponudniki bonitetnih orodij morajo pet let hraniti interno evidenco statičnih naborov in podrobnosti o neplačilu.“;

(*) Nasprotna stranka mora takoj obvestiti ponudnika bonitetnih orodij o kakršnem koli kreditnem dogodku, ki bi nakazoval poslabšanje kreditne kvalitete.

12. oddelek 6.3.5 se nadomesti z naslednjim:

„6.3.5. Spremljanje zanesljivosti bonitetnih sistemov

Vsi bonitetni sistemi so predmet spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema. Postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema obsega za vsak bonitetni sistem letno *ex post* primerjavo med: (a) dejanskimi stopnjami neplačila vseh primernih subjektov in instrumentov, ki jih bonitetni sistem ocenjuje, pri čemer so ti subjekti in instrumenti razvrščeni v statične nabore na podlagi določenih značilnosti, npr. bonitetne ocene, vrste finančnega premoženja, industrijskega sektorja, modela bonitetne ocene; in (b) ustreznim Eurosistemovim pragom kreditne kvalitete, ki ga določa referenčna vrednost verjetnosti neplačila (upoštevata se dve referenčni vrednosti verjetnosti neplačila: verjetnost neplačila 0,10 % za obdobje enega leta, ki se obravnava kot enakovredna bonitetni oceni stopnje kreditne kvalitete 2; in verjetnost neplačila 0,40 % za obdobje enega leta, ki se obravnava kot enakovredna bonitetni oceni stopnje kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema). Cilj tega postopka je, da se zagotovi ohranitev ustreznosti vzporejanja bonitetnih ocen, ki jih zagotavlja bonitetni sistem, z usklajeno lestvico bonitetnih ocen Eurosistema ter primerljivosti rezultatov bonitetnega ocenjevanja med različnimi sistemi in viri.

Prvi element v postopku je, da ponudnik bonitetnega sistema letno sestavi seznam subjektov in instrumentov, katerih bonitetne ocene na začetku obdobja spremljanja dosejajo Eurosistemov prag kreditne kvalitete. Ponudnik bonitetnega sistema nato predloži ta seznam Eurosistemu na obrazcu, ki ga predpiše Eurosistem ter vsebuje polja v zvezi z identifikacijo, klasifikacijo in bonitetno oceno. Drugi element v postopku je na koncu 12-mesečnega obdobja spremljanja, ko ponudnik bonitetnega sistema posodobi podatke o poslovanju subjektov in instrumentov na seznamu. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva vse dodatne informacije, ki jih potrebuje za spremljanje zanesljivosti.

Dejanska stopnja neplačila statičnih naborov v bonitetnem sistemu, ki je zabeležena v obdobju enega leta, služi kot izhodišče za postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, ki obsega letno obvezno ocenjevanje in večletno ocenjevanje. Če se dejanska stopnja neplačila statičnih naborov v enoletnem in/ali večletnem obdobju znatno razlikuje od praga kreditne kvalitete, se Eurosistem obrne na ponudnika bonitetnega sistema, da analizira razloge za to razliko. Ta postopek lahko privede do popravka praga kreditne kvalitete, ki se uporablja za zadevni sistem.

Eurosistem se lahko odloči, da začasno ali trajno izključi bonitetni sistem, če pri zanesljivosti v več letih ni dosegel nikakršnega napredka. Poleg tega se v primeru kršitve pravil, ki urejajo bonitetni okvir Eurosistema, bonitetni sistem izključi iz bonitetnega okvira Eurosistema. Če zastopnik bonitetnega sistema predloži netočne ali nepopolne informacije za potrebe spremljanja zanesljivosti, lahko Eurosistem v primeru manjših nepravilnosti bonitetnega sistema ne izključi.“;

13. oddelek 6.4.2 se spremeni:

(a) točka (f) se črta;

(b) tabela 8 se črta;

14. v oddelku 6.5.1 se odstavka (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) Eurosistem za vsako primerno tržno finančno premoženje določi najbolj reprezentativno ceno, ki se bo uporabila pri izračunu tržne vrednosti.

(b) Vrednost tržnega finančnega premoženja se izračuna na podlagi najbolj reprezentativne cene na delovni dan pred datumom vrednotenja. Če za določeno finančno premoženje na delovni dan pred datumom vrednotenja reprezentativna cena ni na voljo, Eurosistem določi teoretično ceno.“;

15. v dodatku 6 se oddelek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Denarne kazni

Če nasprotna stranka krši pravila za avkcije (*), dvostranske transakcije (**), uporabo finančnega premoženja za zavarovanje terjatev (***), postopke ob koncu dneva ali pogoje dostopa do mejnega posojila (****), Eurosistem naloži naslednje denarne kazni:

(a) v primeru prve in druge kršitve pravil, povezanih z avkcijami, dvostranskimi transakcijami in uporabo finančnega premoženja za zavarovanje terjatev, do katerih pride v obdobju 12 mesecev, se za vsako od kršitev naloži denarna kazen. Denarne kazni se izračunajo po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala ob začetku kršitve, povečani za 2,5 odstotne točke.

- (i) Za kršitve pravil, povezanih z avkcijami in dvostranskimi transakcijami, se denarne kazni izračunajo na podlagi zneska zavarovanja ali zneska denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla poravnati, pomnoženo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni zavarovala ali zagotovila dodeljenega zneska v obdobju do zapadlosti operacije. Kadar je rezultat izračuna manjši od 500 EUR, se uporabi pavšalna kazen v znesku 500 EUR; in
- (ii) za kršitve pravil, povezanih z uporabo finančnega premoženja za zavarovanje terjatev (****), se denarne kazni izračunajo na podlagi vrednosti finančnega premoženja, ki je neprimerno ali ga nasprotna stranka ne sme uporabljati in: ga je nasprotna stranka zagotovila NCB ali ECB; ali ga nasprotna stranka ni umaknila najkasneje do začetka osmega koledarskega dne od trenutka, ko je primerno finančno premoženje postalo neprimerno ali ga nasprotna stranka ne sme več uporabljati, pomnoženo s koeficientom $X/360$. Pri tem je X število koledarskih dni, največ sedem, ko je nasprotna stranka kršila pravila, povezana z uporabo finančnega premoženja za zavarovanje terjatev. Kadar je rezultat izračuna manjši od 500 EUR, se uporabi pavšalna kazen v znesku 500 EUR;
- (b) ob prvi kršitvi pravil za postopke ob koncu dneva ali za dostop do mejnega posojila se denarne kazni, ki se uporabijo, izračunajo po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala ob začetku kršitve, povečani za 5 odstotnih točk. Ob ponovljenih kršitvah se kazenska obrestna mera zviša za nadaljnje 2,5 odstotne točke za vsako ponovno kršitev v obdobju 12 mesecev, računano na podlagi zneska nedovoljenega dostopa do mejnega posojila. Kadar je rezultat izračuna manjši od 500 EUR, se uporabi pavšalna kazen v znesku 500 EUR.“

(*) To velja, če nasprotna stranka ne prenese zadostne količine finančnega premoženja ali denarnih sredstev (v zvezi s pozivi h kritju, kjer pride v poštev) za poravnavo zneska likvidnosti, ki ji je bil dodeljen v operaciji povečevanja likvidnosti, na dan poravnave – ali pa tega zneska do zapadlosti operacije ne zavaruje v ustreznih pozivih h kritju –, ali če ne prenese zadostnih denarnih sredstev za poravnavo zneska, ki ji je bil dodeljen v operaciji umikanja likvidnosti.

(**) To velja, če nasprotna stranka ne prenese zadostnega primernega finančnega premoženja ali zadostnih denarnih sredstev za poravnavo zneska, dogovorjenega v dvostranskih operacijah, ali pa za še nezapadlo dvostransko transakcijo kadar koli pred zapadlostjo ne zagotovi dodatnega zavarovanja v ustreznih pozivih h kritju.

(***) To velja, če nasprotna stranka uporablja finančno premoženje, ki je neprimerno ali je postalo neprimerno ali ga nasprotna stranka ne sme uporabljati, npr. zaradi tesnih povezav med izdajateljem/garantom in nasprotno stranko ali zato, ker sta to isti osebi.

(****) To velja, če ima nasprotna stranka negativno stanje na poravnalnem računu ob koncu dneva in ne izpolnjuje pogojev dostopa do mejnega posojila.

(*****) Določbe, ki sledijo, se uporabljajo tudi v primerih, kadar: (a) je nasprotna stranka uporabljala neprimerno finančno premoženje ali zagotavljala napačne ali zastarele informacije, ki negativno vplivajo na vrednost zavarovanja, npr. informacije o neodplačanem znesku uporabljenega bančnega posojila; ali (b) nasprotna stranka uporablja finančno premoženje, ki je neprimerno zaradi tesnih povezav med izdajateljem/garantom in nasprotno stranko.

16. dodatek 7 se nadomesti z naslednjim:

„Dodatek 7

USTANOVITEV VELJAVNEGA ZAVAROVANJA NA BANČNIH POSOJILIH

Za ustanovitev veljavnega zavarovanja na bančnih posojilih in hitro unovčenje bančnega posojila v primeru neplačila nasprotne stranke je treba izpolniti naslednje dodatne pravne zahteve:

- (a) *preveritev, da bančna posojila obstajajo*: NCB izvedejo vsaj naslednje ukrepe, da bi preverile, ali bančna posojila, ki so bila Eurosistemu predložena v zavarovanje, obstajajo: (i) najmanj četrtletna lastna potrditev in zaveza nasprotne stranke do NCB, s čimer se potrdi obstoj bančnih posojil, ki so bila predložena v zavarovanje, kar je mogoče nadomestiti z navzkrižnim preverjanjem informacij v centralnem registru posojil, kjer ta obstaja; (ii) enkratna preveritev postopkov, ki jih nasprotna stranka uporablja za predložitev podatkov o obstoju bančnih posojil Eurosistemu, kar opravijo NCB, nadzorniki ali zunanji revizorji; (iii) naključno preverjanje kakovosti in točnosti lastne potrditve, ki ga opravijo NCB, ustrezní register posojil, nadzorniki ali zunanji revizorji.

Četrtletna lastna potrditev in zaveza iz točke (i) zgoraj vključujeta zahtevo, da nasprotne stranke Eurosistema v pisni obliki opravijo naslednje:

- (i) potrdijo in jamčijo, da so bančna posojila, predložena NCB, skladna z merili primernosti, ki jih uporablja Eurosistem;

- (ii) potrdijo in jamčijo, da nobeno bančno posojilo, ki je predloženo kot finančno premoženje za zavarovanje terjatev, ni hkrati uporabljeno kot zavarovanje v korist tretje osebe, ter se zavežejo, da ne bodo mobilizirale nobenega bančnega posojila kot zavarovanje v korist tretje osebe;
- (iii) potrdijo in jamčijo, da bodo zadevno NCB nemudoma in najkasneje do zaključka naslednjega delovnega dne obvestile o vsakršnem dogodku, ki pomembno vpliva na dejansko pogodbeno razmerje med nasprotno stranko in zadevno NCB, kar vključuje zlasti predčasna, delna ali celotna odplačila, znižanja bonitetne ocene in bistvene spremembe v pogojih bančnega posojila.

Za izvedbo preverjanja v skladu s točkama (ii) in (iii) morajo biti nadzorniki, NCB ali zunanji revizorji pooblaščenici, da takšno preverjanje opravijo, po potrebi pogodbeno ali v skladu z veljavnimi nacionalnimi zahtevami;

- (b) *veljavnost pogodbe o mobilizaciji bančnih posojil*: pogodba o mobilizaciji bančnega posojila za zavarovanje mora biti tudi veljavna med strankama (odstopnikom in prevzemnikom) po nacionalnem pravu. Izpolnjene morajo biti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovi veljavnost pogodbe in mobilizacija bančnega posojila za zavarovanje;
- (c) *polno učinkovanje mobilizacije proti tretjim osebam*: v zvezi z obvestilom dolžniku o mobilizaciji bančnega posojila za zavarovanje in ob upoštevanju posebnih značilnosti posameznih pravnih sistemov veljajo naslednje zahteve:
  - (i) v tistih državah članicah, kjer je obvestilo dolžniku o mobilizaciji bančnega posojila za zavarovanje potrebno za polno učinkovanje mobilizacije proti tretjim osebam in zlasti za prednostno pravico NCB do zavarovanja pred drugimi upniki, kakor je določeno v ustrezni nacionalni dokumentaciji, je potrebno dolžnika obvestiti vnaprej ali ob dejanski mobilizaciji bančnega posojila za zavarovanje;
  - (ii) v drugih državah članicah, kjer je javna registracija mobilizacije bančnega posojila za zavarovanje potrebna za polno učinkovanje mobilizacije proti tretjim osebam in zlasti za prednostno pravico NCB do zavarovanja pred drugimi upniki, kakor je določeno v ustrezni nacionalni dokumentaciji, mora biti takšna registracija izvedena vnaprej ali ob dejanski mobilizaciji bančnega posojila za zavarovanje;
  - (iii) v državah članicah, kjer predhodno obvestilo dolžniku ali javna registracija mobilizacije bančnega posojila za zavarovanje nista potrebna v skladu s točkama (i) in (ii), kakor je določeno v ustrezni nacionalni dokumentaciji, je potrebno naknadno obvestilo dolžniku. Naknadno obvestilo dolžniku pomeni, da mora nasprotna stranka ali NCB (kakor je določeno v nacionalni dokumentaciji) dolžnika takoj po kreditnem dogodku obvestiti, da je nasprotna stranka bančno posojilo mobilizirala za zavarovanje v korist NCB. ‚Kreditni dogodek‘ pomeni neplačilo ali podoben dogodek, kakor je podrobneje opredeljeno v ustrezni nacionalni dokumentaciji.

Obvestilo dolžniku ni potrebno v primerih, ko so bančna posojila instrumenti na prinosnika, za katere ustrezná nacionalna zakonodaja ne zahteva obvestila. V teh primerih lahko zadevna NCB zahteva, da se ti instrumenti na prinosnika fizično prenesejo nanjo ali na tretjo osebo vnaprej ali ob dejanski mobilizaciji bančnega posojila za zavarovanje.

To so minimalne zahteve. NCB se lahko odločijo, da bodo predhodno obvestilo ali registracijo zahtevale tudi v primerih, ki niso navedeni zgoraj, kakor je določeno v ustrezni nacionalni dokumentaciji.

Izpolnjene morajo biti tudi vse druge potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovi mobilizacija bančnega posojila za zavarovanje;

- (d) *odsotnost omejitev, povezanih z bančno tajnostjo in zaupnostjo*: nasprotna stranka ni dolžna pridobiti soglasja dolžnika za razkritje informacij o bančnem posojilu in dolžniku, ki jih Eurosistem zahteva za zagotovitev, da se na bančnem posojilu ustanovi veljavno zavarovanje in bančno posojilo hitro unovči v primeru neplačila nasprotne stranke. Nasprotna stranka in dolžnik se pogodbeno dogovorita, da dolžnik brezpogojno soglaša, da se take informacije o bančnem posojilu in dolžniku razkrijejo Eurosistemu. Tako določilo ni potrebno, če v nacionalni zakonodaji ne obstajajo pravila, ki bi omejevala posredovanje teh informacij, kakor je določeno v ustrezni nacionalni dokumentaciji;
- (e) *odsotnost omejitev glede mobilizacije bančnega posojila*: nasprotne stranke morajo zagotoviti, da so bančna posojila v celoti prenosljiva in jih je mogoče brez omejitev mobilizirati za zavarovanje v korist Eurosistema. V posojilni pogodbi ali drugih pogodbenih dogovorih med nasprotno stranko in dolžnikom ne sme biti omejevalnih določil glede mobilizacije, razen če nacionalna zakonodaja določa, da take pogodbene omejitve ne posegajo v pravice Eurosistema v zvezi z mobilizacijo zavarovanja;

- (f) *odstotnost omejitev glede unovčenja bančnega posojila*: posojilna pogodba ali drugi pogodbeni dogovori med nasprotno stranko in dolžnikom ne smejo vsebovati nikakršnih omejitev glede unovčenja bančnega posojila, ki se uporablja za zavarovanje, vključno z zahtevami glede oblike ali časa ter drugimi zahtevami glede unovčenja.“;

17. doda se naslednji dodatek 8:

„Dodatek 8

ZAHTEV ZA POROČANJE PODATKOV O LISTINJENIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

Podatki na ravni posameznega posojila se v skladu z zahtevami iz tega dodatka v elektronski obliki predložijo v register podatkov na ravni posameznega posojila, ki ga določi ECB, in v njem objavijo, v skladu z zahtevami Eurosistema, med drugim glede prostega dostopa, obsega zajetja podatkov, nediskriminacije, ustrezne strukture upravljanja in preglednosti. V ta namen se za vsako posamezno transakcijo uporabi obrazec za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, ki ustreza vrsti finančnega premoženja v skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok (*).

Podatke na ravni posameznega posojila je treba poročati najmanj četrtletno, najkasneje en mesec po datumu zapadlosti plačila obresti iz naslova zadevnega listinjenega vrednostnega papirja. Če podatki na ravni posameznega posojila ne bodo sporočeni ali posodobljeni v enem mesecu po zadevnem datumu plačila obresti, listinjen vrednostni papir ne bo več primeren. Za zagotovitev skladnosti s temi zahtevami bo register podatkov na ravni posameznega posojila za vsako transakcijo samodejno preverjal skladnost in točnost poročil novih in/ali posodobljenih podatkov na ravni posameznega posojila.

Od datuma začetka uporabe zahtev za poročanje podatkov za listinjene vrednostne papirje na ravni posameznega posojila, tj. skladno z obrazcem za ustrezno vrsto finančnega premoženja, je treba za listinjen vrednostni papir zagotoviti podrobne informacije na ravni posameznega posojila v zvezi s skladom finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, da ta listinjen vrednostni papir postane ali ostane primeren. Listinjen vrednostni papir mora v treh mesecih doseči obvezno minimalno raven skladnosti, ki se oceni glede na razpoložljivost informacij v določenih podatkovnih poljih obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila. Za zajem polj, ki niso na voljo, vsak tak obrazec vsebuje nabor šestih vrst odsotnosti podatkov (*no data* – ND), ki jih je treba uporabiti, kadar posameznih podatkov ni mogoče predložiti skladno z obrazcem. Obstaja tudi sedma vrsta odsotnosti podatkov, ki se uporablja samo za obrazec za vrednostne papirje, zavarovane s hipotekami na poslovnih nepremičninah.

Vrste odsotnosti podatkov in njihov pomen so določeni v naslednji tabeli:

Vrsta odsotnosti podatkov	Pojasnilo
ND1	Podatki niso bili zbrani, ker jih ne zahtevajo merila, ki so podlaga za odločanje o odobritvi posojila
ND2	Podatki so bili zbrani ob vlogi za posojilo, vendar ob odobritvi vloge niso bili vneseni v sistem za poročanje
ND3	Podatki so bili zbrani ob vlogi za posojilo, vendar so bili vneseni v sistem, ki je ločen od sistema za poročanje
ND4	Podatki so bili zbrani, vendar bodo na voljo šele od LLLL-MM
ND5	Ni relevantno
ND6	Ne pride v poštev v zadevnem pravnem sistemu
ND7	Samo za posojila pri vrednostnih papirjih, zavarovanih s hipotekami na poslovnih nepremičninah, katerih vrednost, tj. vrednost celotnega stanja posojil poslovnim subjektom ob nastanku, je manjša od 500 000 EUR

Za vse listinjene vrednostne papirje velja naslednje devetmesečno prehodno obdobje (odvisno od datuma, ko se za posamezno vrsto finančnega premoženja začnejo uporabljati zahteve za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila):

- prvo četrtletje po datumu začetka uporabe zahtev je preskusno obdobje. Podatke na ravni posameznega posojila je treba poročati, ni pa posebnih omejitev glede števila obveznih polj, ki vsebujejo vrednosti ND1 do ND7,
- v drugem četrtletju število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND1, ne sme preseči 30 % skupnega števila obveznih polj, število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND2, ND3 ali ND4, pa ne sme preseči 40 % skupnega števila obveznih polj,

- v tretjem četrtletju število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND1, ne sme preseči 10 % skupnega števila obveznih polj, število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND2, ND3 ali ND4, pa ne sme preseči 20 % skupnega števila obveznih polj,
- na koncu devetmesečnega prehodnega obdobja v podatkih na ravni posameznega posojila ne sme biti nobenega obveznega polja, ki bi vsebovalo vrednost ND1, ND2, ND3 ali ND4 za posamezno transakcijo.

Pri uporabi teh pragov bo register podatkov na ravni posameznega posojila ob predložitvi in obdelavi podatkov na ravni posameznega posojila izračunal in dodelil oceno vsaki transakciji z listinjenim vrednostnim papirjem. Ta ocena bo odražala število obveznih polj z vrednostjo ND1 in število obveznih polj z vrednostjo ND2, ND3 ali ND4, v vsakem primeru v primerjavi s skupnim številom obveznih polj. V tem okviru se vrste ND5, ND6 in ND7 lahko uporabijo samo, če to omogočajo ustrezna podatkovna polja v ustreznem obrazcu za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila. Z združitvijo obeh pragov nastane naslednji niz ocen podatkov na ravni posameznega posojila:

Matrica ocen		Polja z vrednostjo ND1			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2	0	A1	B1	C1	D1
ali	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
ND3	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
ali	> 40 %	A4	B4	C4	D4

V skladu z zgoraj določenim prehodnim obdobjem se mora ocena postopno izboljševati v vsakem četrtletju, kakor sledi:

Časovni okvir	Ocena (obravnava primernosti)
prvo četrtletje (prvotna predložitev)	(ni spodnje ocene)
drugo četrtletje	C3 (najmanj)
tretje četrtletje	B2 (najmanj)
od četrtega četrtletja naprej	A1

Za vrednostne papirje, zavarovane s hipotekami na stanovanjskih nepremičninah, se zahteve po informacijah na ravni posameznega posojila uporabljajo od 3. januarja 2013 in se devetmesečno prehodno obdobje konča 30. septembra 2013.

Za listinjene vrednostne papirje, pri katerih finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, sestavljajo posojila malim in srednje velikim podjetjem, se zahteve po informacijah na ravni posameznega posojila uporabljajo od 3. januarja 2013 in se devetmesečno prehodno obdobje konča 30. septembra 2013.

Za vrednostne papirje, zavarovane s hipotekami na poslovnih nepremičninah, se zahteve po informacijah na ravni posameznega posojila uporabljajo od 1. marca 2013 in se devetmesečno prehodno obdobje konča 30. novembra 2013.

Za listinjene vrednostne papirje, pri katerih finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, sestavljajo posojila za nakup avtomobila, potrošniška posojila ali terjatve iz naslova leasinga, se zahteve po informacijah na ravni posameznega posojila uporabljajo od 1. januarja 2014 in se devetmesečno prehodno obdobje konča 30. septembra 2014.

Listinjeni vrednostni papirji, izdani več kakor devet mesecev po datumu začetka uporabe novih zahtev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila (**), morajo v celoti izpolnjevati zahteve za poročanje od prvotne predložitve podatkov na ravni posameznega posojila, tj. ob izdaji. Že obstoječe transakcije z listinjenimi vrednostnimi papirji, ki niso skladne z nobenim od obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, ostanejo primerne do 31. marca 2014. Eurosistem bo presodil za vsak posamezni primer posebej, ali se za določeno transakcijo z listinjenim vrednostnim papirjem lahko uporabi ta prehodna določba.

(*) Ustrezne različice obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za posamezne vrste finančnega premoženja so objavljene na spletni strani ECB.

(**) Tj. 30. septembra 2013 za vrednostne papirje, zavarovane s hipotekami na stanovanjskih nepremičninah, in listinjene vrednostne papirje, pri katerih finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, sestavljajo posojila malim in srednje velikim podjetjem, 30. novembra 2013 za vrednostne papirje, zavarovane s hipotekami na poslovnih nepremičninah, in 30. septembra 2014 za listinjene vrednostne papirje, pri katerih finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, sestavljajo posojila za nakup avtomobila, potrošniška posojila ali terjatve iz naslova leasinga.“